

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobců:

- a) J. K.
- b) R. K.
- c) PharmDr. Ing. J. K., Ph.D.

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Hanou Reclíkovou
sídlem Masařská 323/6, 746 01 Opava

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

za účasti:

1) **JPZ INVESTMENT s.r.o.**
sídlem Hraniční 39/25, Skrochovice, 747 71 Brumovice
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Miturou
sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava-Hrabová

2) **CETIN a.s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2021, č. j. MSK 152216/2020, ve věci
společného povolení stavebního záměru

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26. 8. 2020 č. j. MMOP 95150/2020, o povolení stavebního záměru „Rodinný dům, zpevněné plochy, vodovodní přípojka, kanalizační dešťová přípojka včetně akumulární nádrže a vsaku, kanalizační splašková přípojka, vnější rozvod elektroinstalace“ na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD v katastrálním území V. H., na základě žádosti JPZ INVESTMENT s.r.o. (dále také „stavebník“).
2. Žalobci v žalobě namítli, že 1) výrok napadeného rozhodnutí žalovaného je nesrozumitelný, není v něm uvedeno, jak bylo naloženo s jejich odvoláním. Další námitky 2) se týkaly stínění. Žalobci uvedli, že chtěli předložit stavebnímu úřadu novou studii zastínění, ale v období nouzového stavu, který trval od 12. 3. do 17. 5. 2020, nebyli schopni zajistit odbornou osobu. Stavební úřad si měl sám opatřit důkaz ke zjištění stavu věci. Studie zastínění, doložená stavebníkem, se podle žalobců zabývala jen pozemky, nikoli jejich rodinným domem. Podle žalobců hovoří textová část studie o pozemcích, grafická část není slovně popsána, takže význam těchto modelů lze jen stěží pochopit. Žalobci v žalobě uvedli další vady, které podle nich studie obsahuje (absence čísla popisného, konkrétního data vyhotovení, nikdo nezjišťoval, které obytné místnosti se v domě nacházejí). Dále žalobci namítli, že stavební úřad se na základě studie zabýval jak zastíněním pozemků, tak jejich domu, kdežto žalovaný pouze zastíněním pozemků. Žalobci také nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že by nezpochybňovali studii zastínění v průběhu správního řízení. Pokud dále žalovaný uvedl, že nesprávné označení jednoho z pozemků je jen písařskou chybou, vnesl do odůvodnění podle žalobců další nejasnosti – pokud to má být pozemek parc. č. X, je tedy možné, že byl posuzován vliv i na něj, což ovšem podle žalobců opět nasvědčuje velmi nekvalitnímu zpracování studie (pozemek parc. č. X je „odkloněn“). Závěrem žalobci shrnuli, že 3) výstavbou dojde k významnému narušení a omezení jejich vlastnických práv, ke znehodnocení jejich investice do pokojného bydlení v domě na pozemku parc. č. X. Žalobci se jako sousedé chtěli dohodnout se stavebníkem na takovém umístění novostavby, která by tolik nezhoršovala jejich životní podmínky, avšak stavebník podmiňoval posunutí stavby tím, že žalobci uhradí 60 – 80 000 Kč za přepracování projektové dokumentace, na což žalobci nebyli schopni přistoupit.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že zastínění bylo posuzováno ve vztahu k rodinnému domu žalobců a) a b), když dům žalobce c) je ve větší vzdálenosti od novostavby a k jeho zastínění nemůže dojít. Navrhovaný záměr je vyhovující, když sice bude mít vliv na pozemky a dům žalobců a) a b), nicméně stále budou s rezervou splněny požadavky příslušné normy. Žalobci mohou vnímat povolení stavby jako zhoršení svého komfortu, ovšem nemají žádné garantované právo na neměnné poměry v území, pouze na

ochranu před excesivními zásahy (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ ze dne 6. 3. 2020 č. j. 4 As 391/2019-32). Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

4. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že se až z vyrozumění soudu dozvěděla o této žalobě. Předmětná stavba, realizovaná na základě pravomocného rozhodnutí, je již v podstatě hotova.
5. Osoba zúčastněná na řízení 2) se k věci nevyjádřila.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
7. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že oznámení o zahájení řízení, v němž byli účastníci poučeni o možnosti podat námitky v koncentrační lhůtě 15 dnů od doručení oznámení, bylo žalobci c) doručeno 19. 2. 2020 a žalobcům a) a b) dne 24. 2. 2020. Žalobci a) a b) nahlíželi do správního spisu ve dnech 24. 2. a 26. 2. 2020, všichni tři žalobci podali ve stanovené lhůtě námitky. Žalobci a) a b) v námitkách ze dne 4. 3. 2020 uvedli: „dům bude příliš stínit na náš pozemek, bude vytvářet takřka celodenní stín přesahující až do oken našeho domu. I dle přiloženého průběhu zastínění je jasné, že celá jižní strana našeho domu bude zastíněna. Po konzultaci s odborníky jsme zadali novou studii zastínění, která prokáže, že stín bude po většinu dne zasahovat do našich jižních oken, nemluvě o jižní terase před domem – studii nejsme schopni dodat v lhůtě k podání námitek a navrhuje přerušit řízení po dobu nezbytnou k vyhotovení revizního posudku zastínění.“ V dalším průběhu řízení žalobci o tomto svém záměru nesdělili ničeho, ani ve lhůtě pro seznámení s podklady (do 14. 7. 2020), ani poté do vydání rozhodnutí stavebním úřadem (26. 8. 2020). Stavební úřad se námitce zastínění věnoval v odůvodnění rozhodnutí na str. 11 – 13, s tím, že k zastínění domu žalobce c) nemůže dojít pro značnou vzdálenost domu od zamýšlené stavby, a pokud jde o dům a pozemky žalobců a) a b), byl shledán vliv na jejich oslunění, nicméně s rezervou budou splněny požadavky příslušné ČSN. Žalobci tvrdili v námitkách skutečnosti, k nimž nedoložili konkrétní důkazy. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 8 – 9 zopakoval závěry studie zastínění, k odvolací námitce se vyjádřil k nesprávně uvedenému označení jednoho z pozemků žalobců, a zdůraznil zásadu koncentrace řízení.
8. Pokud jde o výrok rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2021 č. j. MSK 152216/2020, byla jíím nahrazena část výroku rozhodnutí stavebního úřadu novým textem a současně bylo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 26. 8. 2020 č. j. MMOP 95150/2020 ve zbytku potvrzeno. Takový postup je zcela v souladu s § 90 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Odvolací orgán změnil část prvostupňového rozhodnutí (§ 90 odst. 1 písm. c/správního řádu) a dále postupoval v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, v němž je uvedeno: *Neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.* Výrok napadeného rozhodnutí žalovaného je zcela srozumitelný a v souladu se správním řádem. Žalobní námitka 1) je nedůvodná.

9. Pokud jde o stínění, správní orgány vycházely ze studie Ing. E. Š. z listopadu 2019, předložené stavebníkem. Tvzení žalobců, že chtěli předložit novou studii, ale nebyli schopni zajistit odbornou osobu z důvodu trvajícího nouzového stavu, jednak neodpovídá jejich vlastnímu vyjádření v námitkách ze dne 4. 3. 2020 („zadali jsme novou studii...“) a dále naráží na skutečnost, že po skončení nouzového stavu (17. 5. 2020, jak správně uvedli žalobci) měli žalobci ještě další dva měsíce času (do konce lhůty k seznámení s podklady), ohledně něhož netvrdí žádnou překážku, která by jim bránila v předložení vlastní studie zastínění. Námitky žalobců tak zůstaly pouze v rovině tvrzení, což nemůže obstát vůči odborné studii. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, studie zastínění obsahuje část textovou a část grafickou, přičemž část grafická vizualizuje na podkladě katastrální mapy, kam dopadá stín zamýšlené stavby v průběhu jednotlivých hodin dne 1. března. Na obrázcích je zřetelně vidět dům žalobců a) a b), tedy na pozemku parc. č. X, jakož i jejich pozemky parc. č. XA, XB a XC. Podle soudu je studie zastínění zcela pochopitelná i bez odborných znalostí a vyplývá z ní jednoznačně, že se zabývala jak vlivem na pozemky, tak na dům žalobců a) a b). Z podání žalobců ze 4. 3. 2020 je ostatně zcela zřejmé, že neměli žádný problém s pochopením této studie zastínění („i dle přiloženého průběhu zastínění je jasné, že celá jižní strana našeho domu bude zastíněna...“). Další vady, které podle žalobců studie obsahuje, byly uvedeny až v žalobě, nikoli v průběhu koncentrační lhůty v rámci správního řízení, proto se jimi nezabývaly správní orgány a nebude se jimi zabývat ani soud. K námitce, že se stavební úřad zabýval jak zastíněním domu, tak pozemků, kdežto žalovaný jen pozemky, lze uvést snad jen to, že správní řízení obou stupňů tvoří jeden celek, úkolem odvolacího orgánu není opakovat doslova znění rozhodnutí orgánu 1. stupně, a rozsah a konkrétnost odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu záleží také na rozsahu a konkretizaci odvolacích námitek. Pokud jde o skutečnost, zda žalobci zpochybňovali studii zastínění, krajský soud považuje formulaci uvedenou v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného za nepřilíš šťastnou („účastníci v průběhu řízení nenapadli obsah této studie“, „studii žádný účastník nezpochybnil“). Z námitek žalobců ze 4. 3. 2020 totiž vyplývá, že podle žalobců bude jejich dům zastíněn ještě více, než je uvedeno ve studii, a že hodlají dodat jinou studii. Toto dílčí pochybení správních orgánů však podle názoru soudu nepředstavuje natolik závažnou vadu, aby bylo nutno přistoupit ke zrušení rozhodnutí. Ve věci je totiž podstatnější, že stavební úřad měl k dispozici dostatek podkladů pro rozhodnutí a odpovídajícím způsobem je vyhodnotil. Krajský soud má s odkazem na § 3 správního řádu za to, že stavební úřad neměl povinnost opatřit si sám další studii zastínění pouze na základě obecného tvrzení žalobců, že nesouhlasí se studií vypracovanou odbornou osobou. Správní orgány zjistily stav věci v dostatečném rozsahu, přičemž studie zastínění nebyla vyvrácena žádným relevantním způsobem, tedy tím, že by žalobci sami nechali vypracovat studii jinou odbornou osobou. Pokud jde o žalobní námitku, týkající se pozemku parc. č. X, soud nemá sebemenší tušení, proč by jeho zahrnutí do studie mělo nasvědčovat nekvalitnímu zpracování studie. Uvedený pozemek je ve vlastnictví žalobců, je obklopen pozemkem parc. č. X, a jak vyplývá z grafické části studie, stín zamýšleného domu dosahuje v 8 hodin ráno i na tento pozemek. Žalobní námitka 2) je nedůvodná.
10. Pokud jde o zásah do pokojného bydlení žalobců, touto problematikou se stavební úřad zabýval konkrétně a zcela dostatečně na str. 10, 11 a 14 odůvodnění rozhodnutí a žalovaný se s jeho závěry ztotožnil. Žalobci neuvedli v žalobě nic nad rámec již řečeného ve správním řízení ani nijak nereagovali na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Krajský

soud proto nemá, co by k této námitce více uvedl, snad jen citaci z rozsudku NSS, na nějž navázala další judikatura včetně rozhodnutí uvedeného žalovaným ve vyjádření: „Osoby, jejichž práva mohou být územním rozhodnutím dotčena,... nemají, a ani nikdy nemohou mít, subjektivní veřejné právo na to, aby poměry území, v němž se nachází jejich majetek, byly navždy konzervovány a nemohly se změnit.“ (rozsudek ze dne 12. 9. 2008 č. j. 2 As 49/2007-191). O snaze žalobců dohodnout se se stavebníkem svědčí i listiny založené ve správním spise, nicméně předmětem přezkumu soudem je postup a rozhodnutí správních orgánů, které jsou vázány rozsahem a obsahem žádosti stavebníka. Žalobní námitka 3) je nedůvodná.

11. Krajský soud tedy žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad běžnou úřední činnost nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.
13. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jim neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 17. února 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu